

665EW

Wspomnienie w piątą rocznicę śmierci

Zdzisław Pietrasik

20.10.1947 – 25.04.2017

Pięć lat temu odszedł od nas Zdzisław, Tata, Dziadek...

Dla naszej rodziny był i na zawsze pozostanie Wzorem.

Dziennikarz i krytyk filmowy. Pasjonował się przede wszystkim kinem i teatrem ale w sztukach tych potrafił też znajdować odniesienia do literatury, filozofii czy sztuk plastycznych. Był pomysłodawcą Paszportów Polityki i kuratorem Warszawskich Spotkań Teatralnych. Za swój wkład w rozwój polskiej kultury został odznaczony Orderem Odrodzenia Polski.

Zdzisław wszystko co osiągnął zawdzięczał przede wszystkim sobie. Urodzony tuż po wojnie, przeżył dzieciństwo w niełatwych warunkach, we wspaniałej wielodzietnej rodzinie na podłódzkiej wsi. Jako dziecko uciekał w książki, nie przepuścił żadnemu objazdowemu kinu, które zawitało do pobliskiego miasteczka. Wspominając biedę i niedostatki młodości (niezapomniane opowieści o nauce przy lampie naftowej czy o tornistrze zbitym z desek) zwykł potem mówić, że w zasadzie udało mu się żyć zarówno w XIX jak i XXI wieku.

Skromność pozostała w Nim na zawsze. Już w wolnej Polsce bywało, że kiedy po warszawskich premierach filmowych czy teatralnych dostojni goście zasiadali w służbowych limuzynach, On żegnał się z nimi i wsiadał w nocny autobus który wiozł Go na Jego ukochany Ursynów.

Za to hojny był zawsze dla innych, dla nas, dla potrzebujących.

Mimo, że nie zabiegał nigdy o popularność, cieszył się przyjaźnią wielu i nie dało się Go nie lubić. Jak ktoś powiedział po Jego śmierci - Zdzisława cenili nawet ci, których skrytykował, bo robił to zawsze z taką delikatnością i klasą.

Wspaniały Człowiek, z którego stratą nie możemy się pogodzić.

Żona, Syn z Synową i Wnuki